

gay news

NOVEMBER 2013 • NR.267 • 21°
ADVIESPRIJS € 3,75 • ABONNEE

Honderden Serviërs trotseren Pride-verbod
Defy Pride Ban in Belgrade

Europride 2016 naar Amsterdam
Europride 2016 in Amsterdam

Krijgt Amsterdam een Aids-monument?
Will Amsterdam get an aids monument?

QUEER IN CHINA: NIET ZO GEHEIM MEER

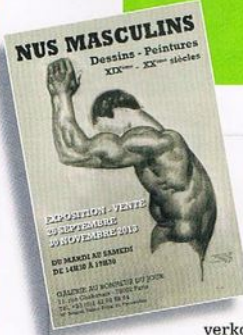
QUEER IN CHINA: NOT SO SECRET ANYMORE

NAAKTE MANNEN IN PARIJS

NUDE MEN IN PARIS

NAAKTE MANNEN IN PARIJS

Nog tot 30 november is bij galerie Au Bonheur du Jour, rue Chabanais 11 te Parijs, de verkooptentoonstelling

Nus Masculins te zien. Deze expositie omvat zowel foto's uit de periode 1870 tot 2013 als schilderijen en tekeningen uit de negentiende en twintigste eeuw. Het mannenlichaam en mannelijke naaktheid worden in deze werken op vele uiteenlopende manieren gepresenteerd. Het scala aan afbeeldingen loopt van academische studies waarop modellen voor schilders en beeldhouwers zijn afgebeeld naar de aan het eind van de negentiende eeuw erg populaire sportlui, waarbij vooral

worstelaars geliefd waren omdat die halfontkleed konden worden afgebeeld. De poses die deze worstelaars en andere atleten aannamen hebben een lange nawerking gehad in modernere werken. *Nus Masculins* loopt dan verder via de geraffineerde naaktstudies die in de jaren dertig in de context van het naturisme werden gemaakt, naar de atletische modellen, die in de jaren veertig en vijftig populair waren. Deze sportief gespierde figuren zijn een duurzaam thema gebleven voor kunstenaars die de man onverhuld willen tonen. Verder zijn er exotische naakten te zien en uiteindelijk de contemporaine verbeelding van de ontklede man. De tentoonstelling maakt duidelijk dat er een duidelijke verbinding bestaat tussen de representatie in schilderijen, tekeningen en fotografie.

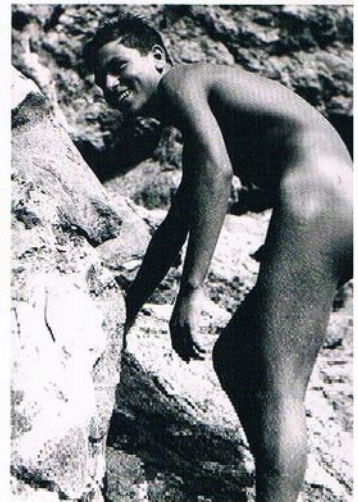
Bij de foto's worden werken getoond van pioniers als Gaudenzio Marconi (1841-1885), Jean-Louis Igout (1837-1880) en Eadweard Muybridge (1830-1904), die met zijn project *The Human Figure in Motion* bewegingen van mensen door middel van reeksen kleine foto's in allerlei posities vastlegde. Natuurlijk is er ook werk van ondertussen tot de homohistorische kunstcanon behorende kunstenaars als Wilhelm von Gloeden (1856-1931), diens neef Wilhelm von Plüschow zich noemende Guglielmo Plüschow (1852-1930), Vincenzo Galdi (1871-1961) en het duo Rudolf Lehnert (1878-1940) & Ernst Landrock (1878-1966). De (Duitse) naturisme-fotografie wordt onder andere

Deze sportief gespierde figuren zijn een duurzaam thema gebleven voor kunstenaars

vertegenwoordigd door Gerhard Rieblcke (1878-1957), terwijl het exotisme vorm kreeg in het werk van de pianist, filmmaker en fotograaf Lionel Wendt (1900-1944), die een centrale figuur was in het culturele leven van Sri Lanka en daar tussen 1935 en 1943 aan talrijke exposities deelnam.

Ook zijn er foto's te zien van de Duitser Konrad

Helbig (1917-1986), die in de jaren vijftig in voetsporen van zijn landgenoot Von Gloeden naar Sicilië reisde. In de jaren zestig verbleef hij vervolgens enige tijd in Brazilië, waar hij afbeeldingen van grote intimiteit maakte van jonge mannen. Zijn modellen bevonden zich onder de douche, liggen uitgestrekt op bed, verpozen zich aan het strand of geven zich sport over. De mannennaaktfoto's van Helbig werden overigens pas na zijn dood in zijn nalatenschap ontdekt. Dit werk werd beken de publicatie in 2001 van *Ragazzi*, een loflic in zwart-wit op de schoonheid van Siciliaar schoffies, vaak jonge vissers of matrozen. In 2008 bracht Au Bonheur du Jour Helbig dar ook al eerder onder de aandacht op de unificatentoonstelling *Marins, Légionnaires, Ouvr Raymond Voinquel et Konrad Helbig*. Raymond Voinquel (1912-1994) is ook op *Nus Masculins* vertegenwoordigd, evenals, onder nog vele anderen, Jean Daniel Cadinet (1944-2008), d vooral als regisseur van opwindende porno.

Konrad Helbig, 'Op de rotsen,' Sicilië, omstreeks 1950. Konrad Helbig, 'On the Rocks,' Sicily, circa 1955 (G: au Bonheur du Jour, Paris)

NUDE MEN IN PARIS

The sales exhibition "Nus Masculins" can be seen until November 30 at the Parisian gallery Au Bonheur du Jour, rue Chabanais 11. It shows pictures from the period 1870-2013, and paintings and drawings from the nineteenth and twentieth centuries. These works present the male body and male nudity in many different ways. The range of images varies from academic studies in which models are depicted for painters and sculptors to images of sportsmen that were popular at the end of the nineteenth century. At the time, especially wrestlers were popular as they could be depicted half undressed. The poses these wrestles and other

athletes adopted had an after-effect on modern works for a long time. "Nus Masculins" continues with sophisticated nude studies that were made in the 1930s in the context of naturism, to the athletic models that become popular in the 1940s and 1950s. These muscular guys proved to be a long-lasting theme for artists who wanted to show males in an unveiled way. The exhibition also shows exotic nudes and the contemporary depiction of nude men. It shows the clear connection between their representation in paintings, drawings, and photography.

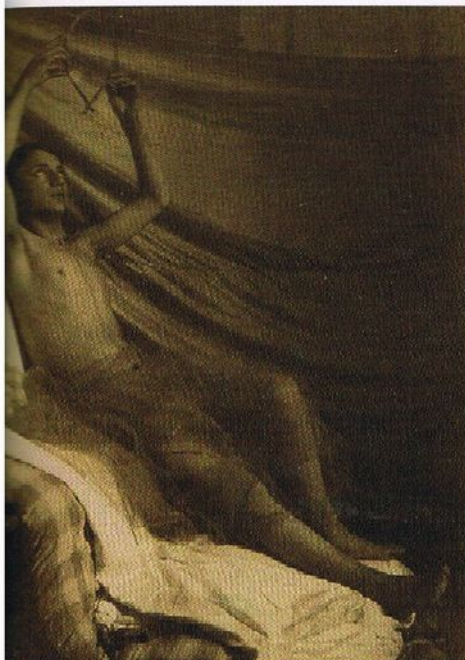
In the category photography, works are shown by such pioneers as Gaudenzio Marconi (1841-

1885), Jean-Louis Igout (1837-1880) and Eadweard Muybridge (1830-1904), who captured the motions of people in his project "The Human Figure in Motion" through series of small photographs. Of course, there is also work by artists that are now part of the historical canon of gay art, such as Vincenzo Galdi (1871-1961), the duo Rudolf Lehnert (1878-1948) & Ernst Landrock (1878-1966), Wilhelm von Gloeden (1856-1931), and his cousin Wilhelm von Plüschow, who called himself Guglielmo Plüschow (1852-1930). (German) naturist photography is represented by Gerhard Rieblcke (1878-1957), and the exotic by the works of pianist, film maker and photographer Lionel Wendt (1900-1944). Wendt was a key figure in Sri Lanka's cultural life, where he participated in

numerous exhibitions in the period 1935-1950. There are also photos by the German photographer Konrad Helbig (1917-1986), who follows the footsteps of his fellow-countryman Von Gloeden and traveled to Sicily in the 1950s. In the meantime, he stayed in Brazil for a while, where he captured very intimate images of young men. His models were often young men, stretched out on bed, on the beach, or playing sports. Helbig's most intimate photographs were only discovered after his death in his estate. These works became known through the 2001 publication of "Ragazzi," an ode in black and white to Sicilian rascals, often young fishermen. In 2008, Au Bonheur du Jour had put the spotlight on Helbig in the uniform e

wereldberoemd is, maar ook als erotisch fotograaf carrière maakte.

De diversiteit aan schilders en tekenaars is even verrassend als die van de fotografen. Vertegenwoordigd zijn onder anderen de academische naakten van Albert Robida (1848-1926) en Rasmus Christiansen (1863-1940). Er zijn echter ook werken te zien van twintigste-eeuwse kunstenaars als Gaston Goor (1902-1977), een vriend van André Gide, Michel Gourlier, die tussen 1950 en 1985 actief was, de intrigerende illustrator en fotograaf Czanara (pseudoniem van Raymond Carrance, 1921-1998) en van vele hedendaagse Amerikaanse kunstenaars. Zie voor openingstijden en verdere informatie www.aubonheurdujour.net.

Anoniem, Atelier model, 1890 / Anonymous, Studio model, 1890 (Galerie au Bonheur du Jour, Paris)

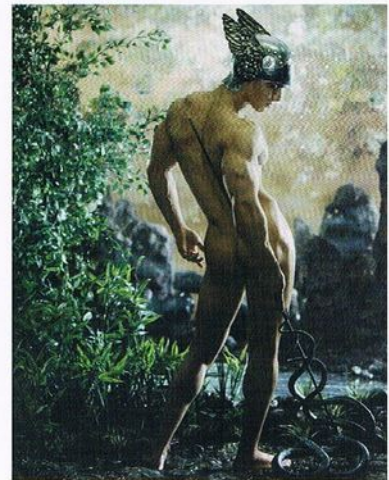
Musée d'Orsay

Galeriehouderster Nicole Canet noemt *Nus Masculins*, en wat het twintigste-eeuwse werk betreft zeker terecht, "schaamteloos gay." Deze kenschetsen zullen vertegenwoordigers van het statige Parijse Musée d'Orsay waarschijnlijk niet gebruiken om de tentoonstelling *Masculin / Masculin: L'homme nu dans l'art de 1800 à nos jours* te beschrijven, die tot 2 januari 2014 ingericht is.

Hoewel grote, gerenommeerde musea de afgelopen decennia niet zijn teruggeschrokken voor solo-exposities van het werk van homoerotische, soms uiterst expliciete kunstenaars als Gilbert & George, David Hockney en Robert Mapplethorpe, moesten we tot voor kort voor een veelomvattender overzicht van het mannelijk naakt in (gespecialiseerde) galerieën als Au Bonheur du Jour terecht. Voor de gevestigde museumwereld was het tamelijk gewoon het vrouwelijk naakt als uitgangspunt voor een tentoonstelling te nemen, maar het mannelijk lichaam kon niet op dezelfde behandeling rekenen. Dat wil zeggen, totdat het Leopold Museum in Wenen in de herfst van vorige jaar *Nackte Männer* organiseerde en het Lentos Museum in Linz ongeveer

tegelijktijd *Der nackte Mann*. Voordien had geen enkel museum vanuit een lang historische perspectief een frisse benadering van het mannelijk naakt in de kunst aangedurfd. Thomas G. Natter, een van de samenstellers van de Weense expositie, noemde toen als belangrijkste reden waarom dit project ter hand was genomen dan ook: "omdat het al lang had moeten gebeuren." Natter is ook betrokken bij *Masculin / Masculin*. Het Musée d'Orsay beoogt met deze tentoonstelling "een interpretatieve, speelse, sociologische en filosofische benadering van het verkennen van alle aspecten en betekenissen van het

van een groepsverkrachting door een zootje matrozen

Pierre et Gilles, 'Mercurius,' 2001 / Pierre et Gilles, 'Mercury,' 2001 (© Pierre et Gilles; Courtesy Galerie Jérôme Noirmont, Paris)

mannelijk naakt in de kunst." Het kan daarbij terugvallen op de rijke eigen collectie en die van andere publieke Franse instellingen.

Het Musée d'Orsay is gespecialiseerd in schilder- en beeldhouwkunst uit het tijdvak 1848-1914, maar omdat de negentiende-eeuwse kunst veel inspiratie haalde uit het achttiende eeuwse

classicisme en die invloed bovendien tot op heden voortduurt, past het voor deze gelegenheid de historische periode aan. Het is daardoor mogelijk een doorlopende lijn te laten zien die over twee eeuwen tot het heden voortduurt. Ook zal aan alle technieken aandacht worden besteed: natuurlijk schilder- en beeldhouwkunst, maar ook grafiek en fotografie, die op gelijke wijze behandeld zullen worden.

Films

De Bob Mizer Foundation maakte in een

"Marins, Légionnaires, Ouvriers: Raymond Voinquel et Konrad Helbig." Raymond Voinquel (1912-1994) can also be seen in "Nus Masculins," as can many others, including Jean Daniel Cadinot (1944-2008). The latter became famous as a director of exiting pornographic films, but also had a career in erotic photography.

The diversity in paintings and drawings is just as surprising as the diversity in photographers. It features academic nudes by Albert Robida (1848-1926) and Rasmus Christiansen (1863-1940), but there are also twentieth century artists such as Gaston Goor (1902-1977), a friend of André Gide, Michel Gourlier, active from 1950 to 1985, the

intriguing illustrator and photographer Czanara (pseudonym of Raymond Carrance, 1921-1998), and many contemporary American artists. See www.aubonheurdujour.net for opening hours and more information.

MUSÉE D'ORSAY

Gallery owner Nicole Canet calls "Nus Masculins" "unashamedly gay," a label that certainly holds true for the works from the twentieth century. Representatives of the stately Parisian Musée d'Orsay most likely wouldn't proclaim this about the exhibition "Masculin / Masculin: L'homme nu dans l'art de 1800 à nos jours," which can be visited until January 2, 2014.

Although large and renowned museums were not afraid of organizing solo exhibitions on the works of homoerotic and sometimes very explicit artists such as Gilbert & George, David Hockney and Robert Mapplethorpe, for a more comprehensive overview of male nudes we had to rely on (specialized) galleries such as Au Bonheur du Jour. For the established museums, it was quite normal to take the female nude as a starting point for an exhibition, but male nudes did not get equal treatment. That is, until the Leopold Museum in Vienna organized "Nackte Männer" in the autumn of 2012 and the Lentos Museum in Linz "Der nackte Mann" during approximately the same period. Before that, none of the museums had dared

a fresh approach to the male nude in art from longer historical perspective. At the time, Thomas G. Natter, one of the compilers of the exhibition Vienna, gave the following as a main reason for the project: "because it should have been done a long time ago." Natter is also involved with "Masculin / Masculin." Musée d'Orsay intends to present "an interpretive, playful, sociological and philosophical approach to exploring all aspects and meanings of the male nude in art" with this exhibition. It can use its own rich collection and those of other public French institutions.

The Musée d'Orsay is specialized in paintings and sculptures from the period 1848-1914, but because